

313

годова зачетъ!
печатъ!

1

9 година.

36 лекция на общия окултенъ класъ, дър
жана на 30.IV.1930 год. Изгрѣвъ.

Тайна молитви.

Мнозина от васъ сте чели 119 псаломъ. Азъ ще прочета само началото и краятъ. 22 съгласни букви смисля на всѣка една какво означава въ себе си. 22 съгласни букви въ еврейския езикъ. гласнитѣ букви не са по-спрѣдѣлни, какво съдържатъ. Тѣ са активнитѣ сили въ пророчата.

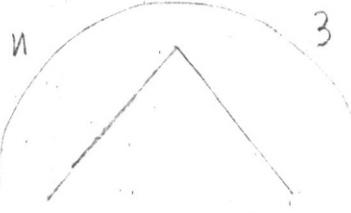
"Блажени, които си непорочни въ пътя си". Всѣко нѣщо, което започва отначало е непорочно. Блаженъ е онеи човѣкъ, който излиза така. "Който ходи въ закони на Господа, блажени, които пазятъ свидѣтелството му си горятъ съ все сърце." Дѣйствиелно отначало човѣкъ търси знанието, послѣдомъ научи не го търси вече. Въ началото малкитѣ дѣца иматъ желание да се учатъ, като станатъ възрастни, туй знание покваря хората. Ако знанието не дѣнаемъ какъ да го употребимъ, то покваря. ".....Тогасъ нѣма да се посрамя". Всѣкога, когато човѣкъ се посрамява, значи нарушилъ нѣщо. За какво ще се срамува човѣкъ. Човѣкъ, ако четя псаломъ както обикновено четатъ и да разбира, което псалмовѣцѣтъ не е разбирали и на ума не е идвало.

Последната буква. "Да приближи викането ми къмъ тебе Господи!" Знаеш силенъ човѣкъ е, когато въ всичко свое знание и мъдрость, въ всичката философия, сега викане има на хората къмъ Бога. Бащата, който народилъ дѣца, тия дѣца викатъ къмъ Господа; онзи генералъ, който води стотини хора въ нѣкое сражение, викатъ къмъ Господа, генералътъ заповѣдва: подкрѣпление дайде, като го разбиятъ хуква да се бѣга. Мнозина генерали извадили пушки, съ цѣптя, съ вѣнци, като ги разбие неприятельтъ, вѣнцигѣ паднатъ отъ главата като го ранятъ, казва авария стана, въ живота. Домъ като мине страхътъ, той се укрѣпи, пакъ наново започне войната. "... избави ме, сподѣлъ словото си". Се избавление се иска. Защо единъ праведенъ човѣкъ, ще вика къмъ Господа да го избави. Знаеш праведниятъ човѣкъ не е силенъ човѣкъ, слабъ човѣкъ е. Знаеш онзи, отъ който трѣба да го избави е по-силенъ. Праведниятъ по три пети се моли на денъ, да го избави Господъ.

Всичкитѣ страдания въ живота, толкова пети съмъ ви говорилъ за страданията, защо са страданията? То е методъ да се добие онзи мекия елементъ. Човѣкъ само по естество той носи една някота, една природна грубость носи. Тамъ та въ която той живѣе може да е необходима, но цѣлъ влѣзе въ общение съ хората, трѣбва да се прѣдаде известна мекота. За тази мекота трѣбва да дойдатъ страданията. Трѣбва да прави редъ отстъпление, отстъпления, докато науче да носи мекиятъ елементъ въ сѣбѣ, или тѣй наречената Любовъ.

което Божествената любов носи. При тия именно страдания, човекът добива онава мощното. Сега изобщо от васъ сто е или въ онзи принципъ, тъй наречения мъжки принципъ. Едва ли ще срещнете хора, които да носятъ мъжкия принципъ въ свѣта. Много малка е пропорцията на хората съ мъжкия принципъ. Мъже и жени всички свършени хора са силни въ мъжкия принципъ. На много жени сега по-къпватъ бради и мустаци. То е развиване на този принципъ. Животните, които са така обрасли, са много груби. Най-мъжките животни въ тѣхъ има много голѣма грубостъ. Въ този мъжкия принципъ страданието трѣбва да смекне космитъ на човѣка-неговата грубостъ. Исконно хора се показватъ много меки, поусмихнати се. Но видъ усмивката има ищо горчиво, задо погледа седи ищо горчиво и кисело. Ти само да го видишъ икъдѣ, че се прояви. То не е въ неговото съзнание. Този крислиятъ животъ не влиза въ неговото съзнание. То е външенъ дисонансъ. Запримѣръ ти пѣше имашъ млячѣтъ солъ, тонѣтъ до. Вне взимате тона и другъ го взима, има дисонансъ. Кой сега е на правата страна? че се зароди споръ. Казвамъ: какво ще правите, какъ ще опредѣлите. Колко основни трептения има до? Най-малкитѣ тона, който може да чуемъ има 16 трептения. Да има 785 трептения, тогава колко ще бъде до. Но се таки тона, който се чува е 16. Кой слѣдниятъ тонъ слѣдъ него и колко трептения има. Следниятъ тонъ ще има 18 трептения. Имаше числото 12.12 то е единъ резултатъ. Обаче щомъ дойде да го изучаваме тъй какво е въ природата, то е произведени отъ условия. $3 \times 4 = 12$, $2 \times 6 = 12$. Числото 1 е произведение въ единия случай отъ 3х по 4, въ другия случай отъ 2 по 6. Сега при обикновения механически процесъ, да кажемъ срещнете 3-ма души, които ви даватъ по 4 лева, 12 лева; или срещнете двама души и ви даватъ по 6 лева, 12 лева. Разликата не е голѣма. Но, ако туй число, отъ което е произведено е динамическо число. 3 е число на равновѣсие. То е пасивно, 4 е активно. Ако синьтъ и бабата работятъ заедно, какво ще произведатъ. Или мащата и дщерята, ако работятъ, какво ще произведатъ? Да кажемъ бабата и дщерята заедно работатъ на нивата, какво ще произведатъ. Имате 2 найкѣта, и синьтъ, какво ще произведатъ? 2 е бабата, 6 е вече внучката. 6 е произведено отъ $2 \times 3 = 6$. Значи въ втория поясъ двѣ е бабата, 6 е единъ внукъ. Вработата, която бабата и внукътъ ще произведатъ ще бъде ли толкова силна, колкото работата на 3 и 4. Кое число е по-мощно, туй, което е произведено отъ 3 по 4 или отъ 6 по 2. Въ философията на числата има известно отношение. Ако вне не може да приведете въ ваната дѣла вашитѣ мисли, вашитѣ чувства, вашитѣ постѣпки. Трѣбва една философия. Вне не сте наблюдавали при какви дни имате хубави чувства. Какви мисли идатъ, когато слънцето

изгрѣва, или когато залѣзва, или когато е на зенита. Сутринъ, когато слънцето изгрѣва да допуснемъ, че вие сте на екватора. Въ единъ уравновѣсенъ човѣкъ слънцето изгрѣва всекога въ 6 часа сутринъ. Щомъ си скърбенъ, слънцето залѣзва! Щомъ станешъ радостенъ, слънцето изгрѣва. Скърбѣта е залѣзъ, радостѣта - изгрѣвъ. По нѣкой път скърбѣта е по-малка, когато залозва, когато изгрѣва - радостѣта е по-голяма. Скърбѣта може да прѣведемъ е ~~идишешки~~ това е залѣзъ на слънцето. Понеже при залѣзъ всекога температурата на деня се измѣня. Изгрѣвътъ внася едно, залѣзътъ ~~внося~~ друго.

3 те при единъ планински върхъ. Влиянието ще бѣде различно? Сега това е едно твърдение, но не може да обясните, защо, като залѣзва слънцето, ще има едно влияние, като изгрѣва, - друго. Кои сж причинитѣ? Прѣдставете си сега, че азъ внасямъ

въ една бутилка млѣко, прѣсно, подвасвамъ го, внасямъ малко една промѣна. Започвамъ равномерно да удрамъ, при колко удара да извади маслото, въ нормално състояние. Да видите при колко удара да извадите маслото. Следъ като очукате млѣкото, това млѣко ще изиде ли на прѣдното. Криво е станало съ млѣкото? Какъ е прѣсно млѣко, прѣдъ половинъ часъ е издоеено отъ кравата, очукано и извадено маслото. Човѣкъ по нѣкой път изва на таково чужано млѣко. Той е прѣсно млѣко, но е извадено мѣсто отъ него. Много пъти, като говоримъ за черната кожа, вие ви туряте въ бутилката и ви чукаете, чукаете, извадяте надното, вие пакъ иннаветъ млѣко. Колко пъти човѣкъ изгубва своята радостъ, колко пъти изгубва своето веселие, своето разположение на духа, криво му е. Очуканъ е той съ копаната. Той разправя за любовта, на другия денъ срѣщи из го, любовта очукана, казва: любовта огиде. Обранъ е този човѣкъ. Кой те обра. Не знае, обранъ съмъ често ние казваме на сижперника на Молиеръ който подига казва ние, че е обранъ. Питате го: кой те обра? - Цѣлиятъ свѣтъме обра, всички. Че какъ тъй, не може всички. Казва: всички сж ортаци. Ние казваме: цѣлиятъ животъ е лошъ, не струва да се живѣе. Това е молперовско разсуждение. Всички не обраха. Съ такива заключение ние никога не можемъ да се домогнемъ до едно знание. Защо се радвамъ трѣбва да знаея, и защо скърбя трѣбва да знаея. Защо обичамъ трѣбва да знаея и защо не обичамъ трѣбва да знаея. Трѣбва да се образува една вътрѣшна наука. Разположенъ си, нѣкой път ти казвамъ: срѣщисъ нѣкой, неразположенъ си. Не е въпросътъ да се обвиняватъ хората единъ други.

Но да ви съпоставя едно друго изяснение. Прѣдставете си двѣ магарета, които се обичатъ, само за изяснение го давамъ. Има двѣ магарета,

които се обичат, тѣ иматъ двама господари. Единиятъ господарь турн на едно-
 то магаре яларь и другиятъ турн на друго яларь, хванатъ ги. Най-първо магаре-
 тата се срѣцатъ, помиришатъ се. Единиятъ господарь тегли магарето, и другиятъ
 тегли другото. Едното казва: защо се отдалечавашъ? Не зная, казва иѣдо ме
 тегли. Ами ти защо се отдалечавашъ? Не зная, казва, и менъ ме теглятъ. Срѣд-
 ниятъ иѣкой човѣкъ, казва: невия, иѣдо ме тласка. Дигнатъ яларя, магарето ка-
 зва: азъ съмъ свободенъ да върви въ този пхтъ. Не тебъ те теглятъ. Връцатъ се
 двамата господари, слѣдъ като срѣршатъ работата, пуцатъ ги, помиришатъ се,
 казватъ: сприхтелихме се. Ние свръменитѣ хора, свръменитѣ християни, ако ни
 изведатъ въ небото не бѣдъ нѣ едно посвѣщение, едно неравобрание на живота.
 Англичанитѣ казватъ: деклаунъ. Седи човѣкъ угорченъ въ себе си, мисли, какъ тѣи
 си си позволени да му турятъ единъ яларь на главака и да го водятъ. Ако не
 единъ яларь турятъ буканъ завържатъ му рацѣтъ и краката, казва: знаете ли
 кой свѣтъ азъ? Силенъ е онеи, когото не си вървали. Щомъ веднажъ те вържатъ, тѣ
 въ дадения случай трѣбва да извадишъ една поука за себе си. Трѣбва да мя-
 вашъ на Буда, веднажъ направилъ една погрѣшка, винаги неговото съзнание е
 било будно, но единъ денъ се напѣрилъ въ добро разположение легналъ подъ
 едно дърво да си почине. Ето денъ го издебнала голѣмата змия на свѣта, коя-
 то дѣ си кората, той като спалъ, умилъ се около него, усѣтилъ той, че ребрата
 взелъ да прѣцатъ. То се събудилъ, той не се орилъ съ змията, но започналъ
 да се смалива, тя стисна, той се смалива, изгубилъ се и се освободилъ отъ нея.
 Вне, когато змията ви опаше, напѣвете се. Буда кичъ не се напѣва, но се сма-
 лива. Тези змия е умна. Азъ съмъ привождаль и другъ пхтъ примѣри, не ми-
 слете, че дяволътъ е глупецъ. Той е локвозъ уминъ, че не оставилъ нѣкой, кому тѣ
 то да не даде урокъ и не е оставилъ нѣкой, който го е билъ да ни си отми-
 сти. Нѣма нѣкой отъ насъ, който да не е тѣпканъ отъ дявола. Даже ако се пог-
 ледате по грѣба, ще видите, че има още петна, се нѣкъдѣ е останало нѣкое пет-
 нно. Може да се зароди въпроса: защо дяволътъ трѣбва да ни тѣпчи? Какво ни
 трѣбва да разбране подъ думата тѣпкане? Вне питате-защо дяволътъ трѣбва
 да ни тѣпчи? Кой ви е далъ право да взекете единъ пиперь, да го напѣлните
 съ орикъ, да го турите въ тѣнджерата, да го варите, послѣ този тѣпканя пиперъ
 да го ядете. Послѣ кой ви далъ право една кокошка да я изтѣрбушите да я
 напѣлните, казватъ: въ реда на нѣщата е. Щомъ се отнася до другитѣ планѣтъ
 е на нѣщо, щомъ дойде тѣпкането до насъ, казваме: кой позволи. Тогава може
 да извадимъ единъ коралъ. Ако тѣпкането въ даденъ случай е нормално, като
 дойде до насъ ние разбираме сѣдността на това тѣпкане въ какво седи. По

пкѣтѣ сижи, който знае закона никога не влиза въ теѣджерата, на тѣпкането. Цомъ речать да го тѣпкать, него го нѣма тамъ. Пъкь, който не знае, той ще бѣде тѣпканъ. Слѣдъ като излѣзе изъ теѣджерата, той ще носи вече възпомянатието, че е тѣпканъ. Да кажешъ влизате при единъ вашъ приятель, той взима, че ви натѣпчи. Вие виждали по нѣкой пакъ приятели, какъ се тѣпчатъ, и приятели се тѣпчатъ. А в сѣмъ виждашь приятелки, които по нѣкой пакъ се хвататъ за коситѣ. Едната държи за коситѣ, другата тя държи. Не искамъ да ви обяснявамъ причината, коя е, причината е толкозъ ясна, и на своята причина да си раздрусатъ главитѣ. Слѣдъ туй се оставятъ, казва: да помнишь И двѣтѣ заминаватъ. Питъ мѣ тогава че кажете: никаква философия нѣма. Това е билиардъ. Двама другари се разтърсять, това е игра на билиардъ. Тамъ играять съ три топки. Той запче съ тояжката, удари, хлопне въ другата топка, отскочатъ. Тя топки бѣха приятели, обаче, като се блъснатъ, отскочатъ. Питамъ: виновни ли сж топкитѣ? И двамата единъ отъ едната страна, другиятъ отъ другата, постоянно играять. Ако двѣ приятел и се скарватъ, значи на билиардъ играять. И двамата, които играять прѣкарватъ туй отъ едната страна, туй отъ другата страна, играять всичко е въ миръ и спокойствие.

Ако вие по този начинъ не можете да прѣкарате вашитѣ състояния, вие никога не можете да се домогнете до истината, на живота. Вие ще дойдете до една философия не песинисѣмъ и веднага ще кажете, че Господъ е създалъ свѣта така. Когато двѣ дѣца играять на кжцици по пакъ, Господъ ли ги създаде? Не, тѣ ги създадохъ. Играять на кжцици, едното вземе прахъ, хвърли въ очитѣ на другото и другото хвърли прахъ и двѣтѣ дѣца се върнатъ опрашени. Слѣдъ туй се намѣси найката, казва: какъ тѣй твоето дѣте да взима прѣстъ и да хвърли по главата. Другата казва: ами твоето дѣте. Насѣсать се и бацитѣ, скарать се. Цѣла година може да мине тѣка, аслужва ли за една кжцица отъ прахъ четирима души да се карать, да вземать участие и толкова врѣме да се разправяють. Но въ живота често ние прѣстарнаме при сегашното състояние такъвъ безполезни дни. Има известни състояния, които мязатъ на очукани тѣрнища. Ние питаме: защо е виѣзълъ тѣрнъ въ краката? То не е философия. Казвашъ: кой му далъ правото? Нѣма никакъвъ кодексъ да виѣзе тѣрнътъ въ краката. Вървишь ти по пакъ, но не внимавашь, какво нижкай остава? Всеми малки ципци да извадишь тѣрна навънъ, слѣдъ туй мѣстото може да намажешъ съ нѣщо, и да си вървишь по пакъ. Никога не питай, кои е причината на тѣрна, понеже причината на тѣрна е твоето невнимание, ти трѣбваше да погледнешъ на това мѣсто кждѣто минавашъ. Твоитѣ обуца сж били слаби, тѣрнътъ е силенъ, твоето съзна-

ние ще бъде будно да не би съ казането на крака да влѣзе трѣна. Ако влѣзе малък трѣнъ, благодарн, че не е по-голям. Защо влизатъ трѣнитѣ? Както и да философствувате, той ще влѣзе безъ да подозирате. Ако даже се образува единъ судъ, вие ще бъдете обвинени, че сте счуили трѣна. Не кажатъ-ти си обрала трѣна, ако се тегли на судъ, трѣнътъ ще спечели дѣлото по законъ. Понеже ти си взелъ частъ отъ този трѣнъ, всеки, който взима безъ позволение е виновенъ. Затуй по-добрь е да ели зло подъ камъкъ. Нищо не казвай, че те обоблъ, че се примирнлъ съ трѣна. Съ угла ще го чоплишь, че го извадишь. Питашъ ли Господъ, защо влѣзе трѣна, че те осждятъ. Ти си миналъ, нарушилъ си сполкоиствието на трѣна, счуилъ си единъ бодъ. Защото всеки трѣнъ е телена мръжа. казва трѣнътъ: ние имаме военно положение, хората, които живѣятъ около насъ не са тъй добри, затова са тия бодли. Ти си миналъ прѣзъ единъ бодливъ телъ. Тогава ще дойде философията, че трѣнътъ билъ безполесенъ. Питамъ тогава, ако трѣнътъ е безполесенъ, защо Господъ го е ~~свѣттъ~~ направилъ. Не, той е много важенъ и полесенъ. Трѣнътъ въ даденъ случай е тъй полесенъ, както една ябълка. Обаче ния въ себѣ си имъ сме го нап авили нѣщо безполесно. Въ дадения случай трѣнътъ е по-полесенъ, отъ него става хубавъ даракъ послѣ може да се направн дражка съ брадва. Отъ една ябълка или круша, които са доимствни не може да стане. Трѣнътъ за работа влиза. Въ васъ въ дѣйствителния животъ едно чувство отъ рода на трѣна ще играе по важна роль, ~~неговата~~ затуй оиѣзи хора, които опериратъ съ положителнѣ сили са по-мощни. и важенъ единъ свѣтски човѣкъ може да контролира мислитѣ си повече отъ колкото единъ духовенъ човѣкъ. Единъ много добрь човѣкъ казва: както Господъ сподъ иска, че ние си даваме много голѣма важностъ, както Господъ иска. Ние казваме както Господъ иска, но ако работитѣ станатъ, както ние мислимъ. Ние имаме въ себе си едно много голѣмо ниѣние. Ако нѣщата не станатъ както ние мислимъ, ние се джмачимъ на провиненията. казва: какъ тъй азъ. Но три пѣти се поимъ на денъ Господъ да не направи това. Вчера единъ ми задава сждиятъ въпросъ, азъ ти ви кажа, какъ отговоришь. Но васъ ще ви обясна, какъ тъй на трѣнитѣ хора по нѣкой пътъ върви повече отколкото на праведницитѣ. Тази работа, дѣто върви на трѣнитѣ, то е кафиъ работа. Много пѣти българитѣ забиватъ едрови колнца въ богатото гонимата а влажна, клонцата подкарватъ. Други послѣ дървета не подкарвали. Но азъ никога не съмъ виждавъ единъ колъ, който подкара да зевърже и да даде плодъ. Врѣменно само за известно врѣме подкаркараса, но като напече сувницата безъ коренъ е този колъ. Нѣкой пѣтъ на лонитѣ хора върви толкова, колкото на заскитѣ колци. казва: трѣгна работата.

Колкото на кола е тръгнало. Казва: върви на този лош човек, колкото на коле върви. Като погледнеш се върви напред, но , като се мине един мѣсець, всички клвинило, изсъхнало.

Трѣбва да дойдемъ до положението да имаме истинското знание. Ние често мислимъ, защо природата измѣни своитѣ отношения къмъ насъ, но никога не мислимъ защо ние измѣняме своето положение. Често ние излизаме навън имаме желание времето да е хубаво, като се измѣни, казване: защо да се измѣни времето? Сега дѣ е погледната въ времето или въ насъ. Ама именно, като си тръгналъ на екскурсия и н се е измѣлило времето, това показва , че времето обърнало внимание на насъ. Домъ е задухало вѣтъръ това показва, че времето е обърнало внимание на насъ, дамо разпоредения. Ако ти трѣгнешъ, очакваш хубаво време и то стане толкова горещо, че ти два, три пъти се изпотнѣш, връм и то е обърнало внимание на тебе. Турятъ те въ банята, но два три пъти те окъпватъ, какво лѣше има въ това? Три пъти, като се изпотнѣш на деня, времето казва: отъ банята си излизалъ и си се окъпалъ. Пъкъ, ако духа вѣтъръ да ти раздухва коситѣ, ти казвашъ, никой не ме обича, не ме гали, не ме милва. Той като задуха ствеќидѣ те духа, милва дига дрехата, маха я. Това е галене на времето. Казвашъ: много не разтърси. Не то не бие. То е милувка, ти искаше да те поинлива нѣкой, ти благодари, че Богъ те е поинливалъ, кажи-много хубава разходка направилъ. Ако така не разсъждавате никакъвъ смисълъ нѣма животътъ. Казватъ: вѣтърътъ ме обласка, изгори ми лицето. Така не се говори. Слънцето е на 92 милиона мили далече, какъ може да те изгори слънцето. Ако ти прѣратитишъ тази идея въ космоса, че ти се сиѣятъ. Туй изгаряне никъкъ не е отъ слънцето. То е отъ тебе. Изгарянето е нѣщо друго, слънцето изтегля лопетъ нѣца и когато човекъ почернѣе, то е бошото, което излиза отъ човекъ, слънцето го изтегли, казвашъ. Чакъ си почернил , докаква, че има нѣщо събрано въ тѣлото, ако се остави за дълго време, с принеся голямо нещастие. Казвашъ: почернѣхъ, понякъ кажи се рѣцѣтъ. И амажи ги съ нѣкъкъ масло. Ако твоего съзнание бѣше проектирано, ако твоего съзнание бѣше въ хармония съ слънцето, нѣма да те изгори. Въз да имашъ въ душѣ си слънцето никога нѣма да те гори. Кажи: поѣлуна не слънцето. Ти не казвашъ, че те цѣлунало слънцето, а че те изгорѣло. Вър. Право ли е, че слънцето те изгорѣло. Кое е право. Въ сѣдностъ, всички говорятъ, че слънцето гори. Но тази идея, че слънцето гори, тя не е права. Изгарянето зависи отъ наше съзнание. Нѣкой пътъ може да направилъ опитъ на силно слънце да не ви изгори. Трѣбва да мислите, домъ не мислите, си лице то може да ви изгори, слънцето може много чудесни да произ-

веде но тия чудесни произтичат не толкова от слънцето, но от самата земя. Има известни роли влияния, които по някой път самата земя упражнява. Запример главоболнето не иде от слънцето, изгарянето не иде от слънцето, този слънчевия удар не иде от слънцето. Довъ се намириш въ известни вибрации диспонежъ съ земята, например не имаше идѣственъ ударъ въ главата, или когато някой тръгне денемъ, ако не е ~~знае~~ основнитѣ токѣве, че трѣбва да се спрете. ~~Вие~~, като вървите на разходка, направите една двѣ крачки, спрете се, носѣ пакъ направо няколко крачки пакъ се спрете, докато станешъ въ хармония въ унисонъ съ съ това движение. ~~Защото~~ между земята и слънцето има известна движенина хармония. ~~Ние~~, като трѣгваме не влизаме въ хармония съ слънцето или съ земята, движението не е въ хармония съ тия частици.

Сега да обясна идеята. ~~Всѣка~~ една частица, която е въ нашето тѣло тя играе роль като на земята, има всичкитѣ качества и свойства на земята. ~~Всѣка~~ частица отъ материята, която е въ тѣлото, най-малката частица е съ които ние боравимъ. ~~Казватъ~~: ако ние не сме въ хармония съ всичкитѣ тия частици, отъ които земята е образувана, се образува въ насъ едно болникане слѣдователно вървишъ, неравположенъ си. Вървишъ една крачка, неравположенъ си, спрете се. Вървишъ още една крачка, пакъ си неравположенъ, спрете се, докато станешъ въ хармония. ~~Защото~~ ти не мислишъ, както трѣбва, ти не чувствувашъ както трѣбва, ти не постѣпвашъ както трѣбва. Тогава ако не си хармония, където отивашъ или работата си ~~няма~~ дисбалансира ти върви. Спрете се една минута може да спаси положението. Може си цѣлия денъ да те избави да страдашъ. Това си твърдени, ~~виждо~~, и о свѣтъ извади закона, вие всички ще станете много суевѣрни. Представете си сега да влѣзете въ една менажерия, дѣто има единъ голѣмъ свирѣлъ лъвъ, като влѣзете въ клетката, сега законътъ на довернато, той нищо няма да ви каже. Колко отъ васъ биха влѣзли. Естествень страхъ имате, треперите. Може да влѣзете въ клетката на някое животно. Въпрѣки вашето желание, вие ще се намирите въ едно голѣмо противорѣчие съ себе си. Туй което става въ природата, става и въ насъ. Веднага ние туряме въ менажерията една голѣма опасностъ, и веднага изгубите присѣствие на духа. За малки работи губимъ присѣствие на духа.

Тя имено въ този смѣлъ, въ който вървите, трѣбва да изучавате закона на живота. За да живѣешъ съзнанието трѣбва да бѣде будно. Тогава всичкитѣ оуби дисхармонични условия трѣбва да ги отбѣгвашъ. Който живѣе въ своето съзнание, той може да знае. Азъ по някой път по барометъра познавамъ какво ще бѣде времето. Виждимъ барометъра спада, азъ вървамъ, но той

самъ не върва. Значи онова същество, което направило барометъра, чрезъ него говори. Тогава може да установимъ една връзка на съзнанието си сн който направилъ барометъра, може оная който направилъ барометъра на земята да не е буденъ, не онова същество, което води атмосферниятъ промѣни на времето, защото въ невидимия свѣтъ има едно същество което ръководи промѣнитъ въ атмосферата, всички промѣни ставатъ по негово разпореждане. Следователно, щомъ спадна барометъра азъ по телефона го питамъ: моля, какви са вашитъ разпореждания за днесъ? Казва: че дука ожень вѣтъръ, послѣ северенъ вѣтъръ, послѣ че има такива облаци, че има буря, че има дъждъ. Казвамъ: какво количество ще падне? Нѣма да нагнасяватъ времето споредъ мене. Следъ като попитамъ: може ли това да се отложи, казватъ: не може. Тогава азъ взимамъ дрехи обличамъ се, приготвямъ се за дъждъ. Вне сега казватъ: да може и ние да питаме, че по телефона да ви кажатъ. Вне веднага ще кажете: не може ли да се отложи. Въ прѣти, не азъ знамъ, че ще вали дъждъ, азъ оставямъ да стане, както е наредено. Азъ знамъ, че ако спре вѣтъръ, послѣ ще пляти гласа. Тогава ще каже на оная ронански свещеникъ, който кимки е на трона и, като погледналъ прѣзъ прозорѣца, паднала му каплята. Той дръгнать сигнала, спрѣлъ трона. Защо? За една попка капа. Послѣ го гнобаватъ.

Казвамъ: ние сме прѣдъ ония положени общи де ~~позитивни~~ животе, за да изучаване себе си. Ние сме дошли да изучаване само аномалнитъ, кошитъ страни. Има една красива страна, да се изучаватъ човѣшкитъ мисли, човѣшкитъ чувства и човѣшкитъ дѣйствиа въ тѣхното нормално състояние, при какви условия и защо идатъ тия мисли. По нѣкой път, като дойдатъ не може да дадемъ оцѣнка. Нѣкой път казваме, че нѣкои мисли са лоши. Мислитъ, които за васъ са лоши, за насъ са добри. Чувствата, които за васъ са лоши, за други са добри. Вне имаме още мѣрка, кое е добро и кое е лошо. Когато дойдемъ до скринската мѣрка да познаваме, до е доброто и дѣ е злото, то е другъ въпрос. Но да познаваме доброто и злото като основна мѣрка. Трѣбва да се изучава, за да може човѣкъ нормално да расте, отъ невидимия свѣтъ да му разкриятъ законитъ на числитъ. Вне трѣгватъ по правни пътъ. Азъ написвамъ числото 12, въ втора степенъ, 12^2 , това е една формула, може да си служите като наука. Ако знаете какво означава 12^2 , може да минете, но ако не знаете, не може да минете. Ако ние не разбирате това число, вне много ще страдате, не общо основание. Вне ще мислите на оная герой, който ималъ 12 души, като самъ имъ послѣдния, туркии можа въ кожата, не кой раждисалъ и като дошълъ трѣгвалъ мислъ, не погълъ да човѣди можа отъ кожата. При 12-тъ ще извади

може да извадите ножа, но нѣкой път може да раждася, кръвта въ пожницата
тогава вие ще понете резултата. Казвамъ при тия малкитѣ невнимания много
пкти изгубватъ сражението по единствената причина, че сме невнимателни. Вс
кога човѣкъ трѣбва да бѣде внимателенъ. Не че може да сте постѣпили эле;
защото страданието може да дойде и при хубавитѣ работи. Слѣдъ като оту ял
30 хапки да кажемъ, туришъ още една хапка, веднага това хубавото състояние
се прѣвѣрне. Едно приятно чумство се изисква. Менъ ми разпрѣвяше единъ го-
сподинъ една вечеръ ималъ прѣкласно състояние, въодушевенъ въ третото не-
бе, единъ приятелъ му донесълъ една краставица, донесли му и една купа
блѣко, нарѣзалъ краставицата, турилъ я въ млѣкото, турилъ и малко вдижтопла
вода и вечерялъ къмъ деветъ часа вечерята. Изялъ цѣлата купа, но вечерята
снуба, че отива въ едно подчезие, пѣшка, мчи се, събужда се, сто ахътъ му
тупа, цѣлата ноцъ се върти, обхти, краставицата не може да се смѣли, цѣлата
ноцъ се чувствува отпадналъ, сърцето му бие особено, бута пулса не бие
равномѣрно ритмично, казва си: другъ път краставица въ десетъ часа не ямъ.
Краставица вечеръ не се яди. Тя се яде по обѣдъ. Ако искате краставицата да
е приятелка сутринъ ще ядете къмъ обѣдъ отъ десетъ до дванадесетъ часа е
отличана. Онѣзи отъ васъ, които сте невръстаници, неуравновѣсени, краставица
якте, отлично дѣйствува. Но ядешъ ли вечеръ въ десетъ часа, ще се разбо-
лѣешъ, Краставицата е лѣчебно срдство за уравновѣсяване на известни
човѣшки енергии, но, ако я ядете на врѣме. Ако я ядеде безъ врѣме, ще произ-
веде болезнено състояние. Благодарение, че този господинъ се е отървалъ отъ
явна смъртъ. Краставицата може да те свърже съ известенъ родъ енергии, и
да спре сърцето. Сега, ако е за ядене вечерно врѣме слѣдъ като залѣзе
слѣнцето, нищо не якте. Малко вода, пиете, много ядене вечерно врѣме е вредно.
Цѣлата свврѣменна култура и въ Америка навсѣкждѣ всичкитѣ хора се късно
ядатъ и затова боледуватъ. На тия цивилизовани глави не имъ дошло да умъ
да не ядатъ късно. И въ Америка всички късно ядатъ, стомахътъ имъ е разва-
ленъ и повечето отъ тѣхъ страдатъ отъ дисперсия, на стомаха. Сега ние прѣ-
насяме.

като дойдемъ до религиознитѣ хора често и тѣ въ вѣрването
страдатъ отъ дисперсия. Има опасностъ и ти, като изучавашъ духовната наука
и ти да страдашъ. Искатъ всичкитѣ хора да бѣдатъ чисти и святи. Ти нѣмашъ
прѣдстава, какво значи святъ човѣкъ. Святниятъ човѣкъ нѣма никакъвъ външенъ
изгледъ, святния човѣкъ ще го видишъ, че е единъ обикновенъ човѣкъ. Той е тол-
ковъ обикновенъ, като го крѣцнешъ, че се поусмихнешъ, той е толковъ естественъ
толкова доволенъ. Той ще се извиши. Святниятъ човѣкъ знае, какво яде, той

никога не казва: азъ това не имъ. Казва: извинете азъ сега ядохъ, много ви благодаря, ще взема отъ хлѣба колкото да опитамъ отъ яденето не трѣбва да взема участие. Понеже този святиятъ човѣкъ, като дойде въ къщи, той нѣма да се ваира, той ще се занимава съ съвсѣмъ друго работа. Че имате радоръ, каква е жена ви, казва: много добръ живѣять. Ти очакваш да каже нѣщо друго. Казва: много добра жена имашъ, като нея не съмъ виждалъ. Послѣ жената пита, и мъжътъ е много добръ. Казва: този вашиятъ мъжъ много ми се харесва, той на светия мява. Дѣцата сж отлични, такива дѣца не съмъ виждалъ. Като излѣ свети-ята, ти мислишь, че се сѣбе, пъкъ той човѣкътъ така мисли, всичко хубаво вижда съ очитѣ си не вижда нищо лошо. Казва: Господъ да ги благосливи. Казва: имать известни мъчнотии, но безъ мъчнотии не може животътъ. Казва: Господъ да има даде своето благословение и си заминава. Ако ние не се научимъ като този светия така да разсждаваме, ние ще имаме резултати, отъ които нѣма да бждемъ доволни. Нѣкой пътъ седитъ ~~седе~~ въ единъ и сѣдъ класъ. Защо въ природата може да седите въ два обратни пътя. Казва правия пътъ. Правиятъ пътъ си има отклонения. Тѣсниятъ пътъ си има свои отклонения. Много специфично прѣминаване тѣстниятъ пътъ вечерно врѣме. То и придобиване на двѣ различни опитности. Ако нѣкой отъ васъ би миналъ по този пътъ, по който Христосъ ~~живи~~ говори, вие ще видите, какво разнообразие е. Той е най-разнообразенъ пътъ. Тѣсниятъ пътъ е разнообразенъ пътъ, широкиятъ пътъ е еднообразенъ, блѣсканица на хора, всички вѣрвятъ, нѣма нищо красиво. Въ този тѣсенъ пътъ има голѣмо разнообразие. Ти се занимавашъ съ себе си да видишь различнитѣ Божествени постѣпки. Въ този тѣсенъ пътъ може да видишь, какво нѣщо е животътъ: къдѣ си билъ, зацо си дошълъ и какъ трѣбва да живѣешъ на земята. Тѣсниятъ пътъ е красивиятъ пътъ. Тъь както го разбиратъ, нѣкой мисля че това е пътъ на страдание. Има пътъ на мъчнотии, трѣбва много да се учи въ този пътъ. Ще учишь. Може би по десетъ часа ще се занимавашъ да разрѣшишъ една задача. Но той е единъ отъ най-красивитѣ пътица.

Колко прави като се умножи 12 на себе $12^2 = 144 = 9$. Ако умножи-те 9 съ кое да е число, каквъ е резултатътъ? Винаги сбора на цифритѣ дава деветъ. $2 \times 9 = 18 = 9$; $3 \times 9 = 27 = 9$; $4 \times 9 = 36 = 9$; $5 \times 9 = 45 = 9$; $6 \times 9 = 54 = 9$; $7 \times 9 = 63 = 9$; $8 \times 9 = 72 = 9$; $9 \times 9 = 81 = 9$. Ако умножите $144 \times 9 = 1296 = 18 = 9$. Законътъ е слѣдниятъ. Благоприятнитѣ условия вѣжкога даватъ добри резултати. Или разуднитѣ условия вѣжкога дава-ватъ добри резултати. Нераземнитѣ условия, даватъ лоши резултати. Ако вие чеиледѣлецъ, ажъсѣете да сѣете нивава, понеже врѣмето за сѣете е опрѣдѣ-лено, ако се прѣсочи, врѣмето е изгубено. Онѣзи, койкто разбиратъ, не сѣятъ

Тъзи смена, които трябва да съществуват, ако се прѣсметат времето, не ставатъ.
Запримѣръ, ако съете и тно време зимница ниватаси. Въ живота има нѣкои отно-
шения, които ставатъ само при известни условия, трябва да разбирате услови-
ята. Нѣкои отъ васъ не може да бждатъ богати, понеже сж родени въ такава
зодия, когато човѣкъ богатъ не може да стане. Каквото и да правите богатъ
човѣкъ нѣма да станете, понеже вие сте родени при условия на бѣднотия, вие
не може да измѣните тия условия, тия съчетания. Нѣкой отъ васъ сту родени
при други условия и безъ да искате богатството ще дойде при васъ. Нѣкой
богатъ чино ще остави наслѣдство. На нѣкой отъ васъ баща ви ще остави дълг
ослѣвъ че нищо не оставя, но дългъ трябва да плацате. Казва: какъвъ ще бжде
късмета, късметътъ ще бжде, ще носите раница, богатъ нѣма да бждете, сухъ ж
хлѣбъ ще ядете. Докага? Докато Йосифъ бѣше въ затвора, страданията продължа-
ваха, докато изкупи своята карма лежа въ затвора двѣ години. Влѣзе въ зат-
вора слѣдъ това бѣше туренъ отъ сждбата въ други условия, той имаше кра-
сива зодия. Трѣбва да разбирате законитѣ, да минавате отъ едно състояние
въ друго. Но за да минете въ едно, красиво състояние, непременно трѣбва да
минете една граница на голѣми противорѣчия въ живота. Слѣдъ това наставя
друга фаза въ живота. Единъ животъ трѣбва да се смѣни съ другъ, за да се
смѣнятъ условията, или казано на окултанъ езикъ: ти ако искашь да смѣнишь
своята сждба, ти трѣбва да се родишь. Казва: втори пътъ може ли да се родишь?
Ако може да се родишь, може да измѣнишь сждбата си, ако не може да се родишь
не може да измѣнишь сждбата си. Ще останешъ ли съ сждата стара сждба, ще се
мъчишь, ще падашь, ще ставашъ, каквото прѣдказашъ, нищо нѣма да стане.
Сега какво раз-рахте. Къде се свождаме работитѣ къмъ личния
животъ, но къмъ законитѣ, които Богъ е турилъ, по които закони трѣбва да върте
вие. Защото моето желание е да ви доведа до една фаза да се родите изно-
во. Ако вие не може да се родите, бѣднотията ще върви слѣдъ васъ, грѣхътъ,
страданиято, мъчението ще вървятъ слѣдъ васъ. Ако се родите, всичко това ще
остане както змията, когато съблича кожата си. Ще се събличете и отъ това
нищо нѣма да остане. Не се ли съблечете, ще имате стария животъ. Нѣкой отъ
васъ ще каже: не съмъ ли роденъ. Ако ме пита-роденъ ли съмъ? Азъ нищо нѣма
да кажа. Трѣбва ли азъ да ви питамъ: живѣя ли адъ или не? Ако попитамъ: какъ
мислите, азъ живѣе или не? Азъ зная. Или вие да ме питате: роденъ ли съмъ азъ
втори пътъ. Вие сами трѣбва да го знаете. Нѣкои отъ васъ сте заченати, обаче
може да бждете пометнати. Деветъ мѣсеца ще седите при неблагоприятнитѣ
условия въ утробата на майката. Христосъ трѣбваше три деня да седи въ утро-

бата на земята. Най-малко девет мѣсеца ще бждете поставени при неблагоприятните условия, слѣдъ туй, ако майка ви е много разумна, може да ви роди както трѣбва, ако не е разумна може да направи погрѣшка да ви пометне. Може да бждете пометнати. Когато се зачеваш да се молиш да те пазятъ отъ невидимия свѣтъ, за да не те пометнатъ. Защо трѣбва да се молиш? Когато се чака единъ файтонъ ще се моля файтонджията да не ме прѣмѣтне. Всѣки единъ е отъ васъ трѣбва да знае, какво нѣщо е пометане. Изъ прозорецъ може да излѣззе навънъ, изъ файтона може да бждеш изхвърленъ. Вавсѣкъдѣ се моли. Казва: помолн се. Не въ молитвата има тайни да знаешъ, какъ да се молишъ. На единъ човѣкъ може да кажешъ сто думи и той да не послуша, но може една дума да кажешъ и ако знаешъ, какъ да я кажешъ, че те послуша, тази дума ще свѣрши работата на стотъ думи. Ти съкратявашъ на една дума. Христосъ казва: Не мислете, че въ многото говорене ще бждете послушани. Ще кажешъ едно дума, спри се, та ще произведе същитъ резултати, отколкото три дния да се молишъ. Може едно подигане на твоя умъ да произведе същитъ резултати, но трѣбва да знаешъ, да вървишъ по законитъ на мъдростъта, по законитъ на любовъта, по законитъ на истината, на доброто. Работишъ ли така, зѣлиятъ разумешъ свѣтъ е съ тебе. Щомо подигнешъ ума си, нѣкоя ангелъ веднага ще дойде, че се усмихне. Ангелитъ обичатъ да посѣщаватъ хората, които вървятъ по пътя на любовъта. Сега вие мислите, че отвънъ ще бжде. Не седи въ външността. Че ангелътъ ще бжде красивъ, когато дойде нѣкой при васъ, не какви сж дрехитъ, но какво той носи за тебе, какъво той може да ти даде, то е хубавото. Каква е мѣсността на единъ изворъ, може да много красива, но важно е каква е водата, която извира. Ако тази вода е хубава, то е важно. Всѣки единъ човѣкъ за насъ е важенъ, какъвъ е неговиятъ животъ, туй, което изтича, туй, което донася полза. Онези ангелъ, който може да бжде при насъ може да произведе таково впечатление, както Елифасъ леви, който се е занимавалъ съ спиритизъмъ, извикалъ единъ отъ древнитъ мъдрецъ, занимавалъ се съ бѣлата магия произвелъ единъ резултатъ. Като дошълъ този мъдрецъ, погледналъ го Елифасъ Леви не могълъ да издържи този погледъ падналъ на гърба си. Когато дойде единъ ангелъ не може да издържите. Единственото нѣщо, което погледнете, казвате: видѣхъ единъ нагелъ. Ангелътъ какво отношение има, какво отъ туй, че си видѣлъ единъ ангелъ. Казва: видѣхъ царя, видѣха царицата, видѣхъ единъ кой си банкиръ, видѣхъ паритъ му. Онова положителното благословение е за прѣдпочитане, отколкото много, въ което нѣма никакво благословение нѣма. Първото нѣщо ще проучвате. Като станешъ сутринъ, не си разположенъ, извади часа си.

вежъ слънцето, къдѣ е. Онѣзи отъ васъ, които се занимаватъ съ геометрия, можѣтъ геометрически да си начертаятъ. Когато вечеръ се събудите да видите, какво е падането на слънчевитѣ лъчи, какъ падатъ, ще си съставите една фигура, ще видите квадрата ли е или триъгълникъ. Онѣзи, които не разбиратъ, нека се учатъ отъ другитѣ, които знаятъ повече.

Сега мнозина отъ васъ обичате обобщенията, казвате: азъ зная това: Богъ е Любовь. Единствената не разбрана дума е Богъ е Любовь, Богъ е Мъдростъ. Знаешъ ли каква е Божията Любовь и Божията Мъдростъ, резултати какви сѣ. Какво значи, че Богъ е Любовь. Животъ, който имамъ въ мене, душата, духатъ, тѣ сѣ плодъ на Божията Любовь. Условието, при които живѣя, тѣ сѣ резултатъ на Божията Мъдростъ. Азъ не може да разбера, кое заставило Бога да влива тия нѣща въ мене, защо ме е създалъ, защо пълни моята глава съ тия мисли, тия чувства и тия дѣйствия. Азъ не може да зная. Ако ме попита, не го зная. Зная едно, че всичко, което ми е далъ, азъ не съмъ направилъ нищо. Зная че нося една торба съ злато, но защо ми е дадена, не зная. Обаче, като дойде торбата, сиѣма, открия. Азъ нося свещената книга, когато дойде онзи мъдрецъ вземе книгата, започне да ми чете. Ние още не сме отворили книгата на живота, да четемъ. Сега надписа прочитаем, печатъ и туряме, като дойде, като дойде онзи мъдрецъ, който написалъ книгата, той ще чете. Казватъ: да влѣзе духа въ насъ. То е дѣтински схващане. Духътъ въ насъ не може да влѣзе. Влизането, то е много мехенческо разбиране. Ти влизашъ въ къщи. Щомъ влѣзешъ въ къщи, то е буквата на нѣщата. Прѣдставете си нѣкой човѣкъ, който никога не влиза въ къщи, дойде единъ, казва: заповѣдайте. Казватъ: влиза въ къщи, влиза въ църквата. Богомилитѣ не сѣ влизали въ църквитѣ, понеже мислили, че сѣ отъ дявола направени. Богомилитѣ никога въ църква не влизали. Идея иматъ въ тѣхното съзнание. Въ градежа една къща е опсувана, тя е спетнена и църквата сѣщо е опсувана, тя е нечиста; дрехата, която е направена и тя е опдувана. Те казвамъ, като дойде до истинската наука, спрете се и ще си направите една дреха чиста, да е направена въ единъ свѣтъ, дѣто всичко е чисто. Една дреха донасятъ отъ въ неведимия свѣтъ, ще бжде чиста, ще бждатъ турени всички хубави чисти чувства, като облечешъ, ще чувствувашъ, като арфа, която пѣе. Има единъ инструментъ, който, като се тури въ въздуха, той самъ свири. Ако така дрехата не е направена, ние усѣщаме токоветѣ, влиянията, които идатъ. Сега цѣлиятъ животъ е въ дисхармония, отъ нашето неразбиране. Азъ, заприимъ се очудвамъ, има и приятели, които ~~шестнадесет~~ отъ десетъ години не може да разбератъ, казватъ: тази работа, не върви. Още не могъ да разбере, защо не им

имъ върви. Казвамъ: всичкитѣ мухи въ монта стая още не сж разбрали и ходятъ по прозорцитѣ да излизатъ, не може да разбере, зацо не излизатъ отъ стаята, отъвнѣ Нѣкой ще каже: много ги обича Учителътъ, по цѣль день седятъ при него. Азъ н никакъ не ги обичамъ, затворени сж тѣ. Не влизай тамъ, дѣто има прозорци, дѣто може да те затворять нѣкои хора, не влизай. Никога не приемай условия, въ които ти може да бждешь ограниченъ въ каквато и да е мисль, каквото и да е желанне, щомъ пожелаешъ, ако въ туй желанне има извѣстно зъдължение, ти се обвързвашъ. Нѣкой казва: своободенъ съмъ. Щомъ имашъ желанния въ себе си, ти си вързанъ. Ако туй желанне, което съществува въ тебе то е безъ да те е ограничава зъдължава, ти си свободенъ. Казвамъ: дай ми сто лева. Дръжъ ги за мене, нека седятъ въ васъ. То е вече ангажиране. Нека седеть паритѣ, то е ~~всичко~~ не е оправдание, хичъ нѣма да кажешъ: да си ги взелъ. Ще кажешъ: не оставяйте въ мене паритѣ, понеже нѣмамъ кесия да ги държа. Често ние се ангажираме съ ненужни мисли, съ ненужни желанния, които послѣдонасятъ цѣли страдания. Трѣбва да се освободимъ отъ вървания, които за насъ сж непотрѣбни.

Нѣкой ще каже: нѣщо по съществено. Ако азъ построя една къща на тригълникъ, какъ бихте живѣли вътрѣ, какъ бихте живѣли въ тригълника. Щѣше да ви стане много тѣсно. Тригълникътъ е хубава емблема, но, ако построишъ къща на тригълника, ще си създадешъ нещастие. Туй, което е идейно въ ума, не е идейно на физическото поле. Следователно този тригълникъ непрѣмѣнно трѣбва да турите тази крива линия, за да измѣните влиянията. Но за да прѣкарате движението, да го направите хармоничанъ, трѣбва да разбирате качествата и свойствата на материята, съ която трѣбва да работите, или трѣбва да разбирате законитѣ на вашата мисль. Вашето сърце или трѣбва да разбирате ритмуса на машиня мозъкъ, ритмуса на вашето сърце, хода на артериалната кръвъ, обръщението на венозната кръвъ. Въ всѣки даденъ случа трѣбва да разбирате температурата на вашата кръвъ, какъвъ примѣсъ има, каква е чистота ѝ, послѣ трѣбва да разбирате, какъвъ цвѣтъ е, въ каква степенъ цвѣтътъ е. Всѣки трѣбва да знае, какъвъ е цвѣтътъ на кръвта. Ако вие нѣмате ясна прѣдстава, че се спрешъ въ ума си, че видите въ сазнането, какъвъ цвѣтъ има и по нея ще сждите, какво е вашето съзнание. Всѣки единъ примѣсъ виждавъ яс о въ кръвта си. Ако имамъ дефектъ виждамъ ясно въ кръвта едно петно, което се движи. Това сж болезнени състояния, черни петна, които виждамъ въ кръвта. Следъ туй трѣбва да работя дълго време, докато ги заляля тия черни петна да станатъ бѣли петна. Нѣкой път виждате въ очитѣ черни точки. Всичкитѣ точки трѣбва да запалишъ да изгоримъ

слѣдъ туй да я прѣвърнешъ на червенъ цвѣтъ, пакъ да я поставишь въ кръвта да може да я използвашь. Казвамъ, ако влизате въ една практическа школа на живота, ще има много да работите. Сега казвате: какво каза Учителътъ? Кръвта трѣбва да има червенъ цвѣтъ. - Това не е знание. Какво каза Учителътъ? - Трѣбва да бждемъ добли. - Това не е знание. - Трѣбва да бждемъ красиви. Да бжда красивъ, да стана красивъ да разбиямъ красотата, да мога да я придобия. това вече е знание. ~~не~~ това вече е най-хубавото. Какъ ще образувате добродѣтелята въ васъ. Азъ не смѣя. Има една формула, не може да ви я дамъ. Ти не може да бждешь добъръ, ако не си роденъ. Нищо повече. Една мъртва материя да може да прѣйде отъ своето състояние, непременно трѣбва да се роди. Значи трѣбва да дойде едно разумно същество, което трѣбва да възприеме тази материя да внесе отъ своя животъ въ нея. Мъртвата материя е изгубила отъ живота с , слѣдователно, тя се нуждае отъ новъ животъ. Ако мъртвата материя въ себе си не може да придобие живота, тази материя ще произведе единъ дисонансъ. Всичкото ни усилие е да минемъ отъ смъртта въ живота. Значи тази материя, която е турила първичния животъ да може да, чрезъ знанието, което имаме, да подигнемъ да прѣобразимъ въ цѣлото си тѣло.

Богъ е Любовь, Богъ е Мудрость, азъ съмъ добро, азъ съмъ Истина.